

de Jaume Farriol

Presentació del llibre
«DICCIONARI DE BUTXACO»

LETRA M

Matussalem: Va viure tants anys perquè no va voler-se embolicar en política.

Medalla: El més important no es guanyar sinó participar... en el repartiment de medalles.

Meditar: Pensar-se'n una.

Mèdiu: Que serveix d'intermediari entre els esperits i els homes. Els àrabs i els jueus, per comptes d'un mediador necessitaran un mèdiu.

Mediterrani: Des de que van arribar-hi els americans se'n diu el Mare Vosttrum.

Megateri: Mamífer desdentat, o sigui que ve de cal dentista.

Meló: Cucurbitàcia originària dels països tropicals que creix a continuació del coll de la camisa.

Mel-i-mató: La tradició catalana, desmitificada.

Melodrama: Drama de mel i-mató.

Melomania: Una gran passió pels melons.

Memòria: És el rebost de la intel·ligència.

Memoràndum: Els diplomàtics no tenen memòria, tenen memoràndums.

Menhir: Pedra col·locada verticalment, on es reunien, a l'Edat de Pedra, els partidaris del sindicalisme vertical.

Menisc: Avaria futbolística.

Menjacapellans: Caníbal ideològic.

Menovell: Dit petit de la mà.
Els nomenaments municipals són menovellaments.

Mentir: Les mentides de l'administració són sempre mentides pietoses.

Merèixer: «Els pobles tenen els governs que es mereixen», és una frase altament ofensiva per als pobles.

Menyspreu: Els preus no van a menys, van a més.

Messalina: Es diu d'una dona dissoluta sense especificar quin és el disolvent.

Metabolisme: Anar de bòlit contínuament.

Metàfora: La gent que parla en metàfora o és molt poètica o molt política.

Metge: Que està legalment autoritzat a exercir la medicina. Passi el que passi.

Metgessa: Dona del metge.
En català, observem que hi ha noms que doblen la s per a formar el derivat femení. Exemples:
Metgessa: dona del metge.
Comtessa: dona del comte.
Mestressa: dona del mestre.

Mestre. Els sastres volen implantar el metre de noranta centímetres.

Microbi: Organisme microscòpic. Ciutadà sense vot.

El dissabte dia 19 de gener, tal com s'havia anunciat i comunicat a tots els subscriptors de «Ronsana», va tenir lloc al Restaurant Santa Eulàlia l'acte de presentació del llibre «Diccionari de Butxacó», obra del nostre amic i col·laborador de la Revista, Jaume Farriol.

El llibre, editat per Editorial Pòrtic, no necessita massa presentació per als lectors de «Ronsana», ja que es venia publicant fragmentàriament des de fa molts mesos a la nostra Revista, i és prou conegut i admirat de tots.

L'acte fou presentat pel nostre director Mn. Joan Vallicrosa, i va consistir en un col·loqui en el que participaren els senyors Joan Ruiz Calonja, Salvador Llobet, Ramón Munné, Mn. Joan Subirà, Carles Sindreu i el propi Jaume Farriol, tots més o menys coneguts del nostre poble i relacionats amb la literatura, el periodisme o l'humorisme.

Cada un d'ells va fer ressaltar, en la seva intervenció, algun aspecte determinat de l'obra de Jaume Farriol, naturalment el que més coincidia amb l'especialitat que millor dominava. És va parlar de geografia, d'història, de periodisme, etc., però sempre, o quasi sempre, sota el prisma de l'humor, que era el comú denominador de la vetllada. En aquest mateix sentit, En Jaume Farriol va llegir, com a cloenda, unes «Indicacions per a llegir correctament el Diccionari», que es publicuen en aquesta mateixa pàgina.

Una nombrosa concurrència, (més d'un centenar), de gent de Sta. Eulàlia, Llissà d'Amunt i altres pobles de la comarca, assistiren a l'acte, sortint-ne molt complaguts, com varen demostrar amb el seu perllongat aplaudiment.

Al final, foren tots obsequiats amb ganyips i begudes, i els comentaris i «tertúlia» s'allargaren per espai d'una bona estona.

Només ens resta felicitar novament a l'amic Farriol pel seu èxit literari-humorístic i agrair als personatges que participaren en el col·loqui i a tots els assistents la seva col·laboració, com igualment a la Caixa d'Estalvis Provincial la seva gentilesa en patrocinar l'acte.

Indicacions per a llegir correctament el diccionari

Per llegir el diccionari es necessita:

1. Ser espanyol.
2. Haver complert els deu anys i tenir posada la dentadura.
3. Estar en possessió del certificat d'ensenyament primari, secundari o terciari.
4. Ser solter, casat o vidu. Els capellans demanaran dispensa.
5. Presentar els documents que s'indiquen: penals, carnet d'identitat, rebut de contribució i guia del matedero.
6. No haver estat mai excomunicat o incomunicat.
7. No haver estat processat per cap delicte comú o fora de «lo» comú.
8. No ser masó ni anarquista.

volum de les rialles per no molestar els veïns.

7. Procureu, en tancar el llibre, no agafar-vos un dit: és molt pesat i canviaríeu l'ungla.

Després d'haver llegit el diccionari:

1. Si feu comentaris atrevits vigileu que aprop no hi hagi cap lampista: podríeu ser víctima d'un watergate d'importació.
2. Si confronteu les definicions amb el diccionari de Pompeu Fabra no el culpeu a ell: pot ésser un error d'impremta.
3. En acabar de llegir el diccionari no aneu a munyir la vaca: l'aigua de la llet es pot tornar agra.
4. En acabar de llegir el diccionari no agafeu el cotxe: tombaríeu sempre a la dreta i sempre seríeu allà mateix.

Instruccions finals:

- Abans d'engegar el diccionari llegiu les instruccions.
- En cas de reclamació indiqueu el número de l'envasador.
- Encara que es tingui més d'un diccionari, no cal fer declaració de renda.
- La lectura d'aquest diccionari és vàlida per a tots els països del món, excepte: Albània, Mongòlia exterior, Rep. Dem. Vietnam, Rep. Popular Corea i URSS.
- Caduca als vint anys.

A l'hora de llegir el diccionari cal prendre les següents precaucions:

1. Seure. És la posició més correcta per rebre males notícies.
2. En cas de llegir dret, comprovar si es porta cordat el cinturó per tal d'evitar qualsevol accident.
3. Fer una lectura reposada d'unes quantes definicions i meditar-les com aquell que llegeix «Camino».
4. Evitar fer cara de satisfacció: tributa com a signe extern.
5. No rieu mai amb la boca oberta, perquè és de mala educació.
6. Si són més de les dotze, abaixeu el